

GHIMPELE

NU

NU STRĂINISMULU
ȘI OLIGARCHIA
ȘI SULINANULU CORUMPĂTORU

CI

CI ROMÂNISMULU
DEMOCRATIA
MORAVURI DEMNE D'UNU DEINU POPORU

REDACTIA

77, Calea Victoriei, Tipogr. Conduratu, 75

ARTICULELE NEPUBLICATE SE ARDU
ABONAMENTELE

NU SE FACU DE CATU P'UNU ANU SEU C.L.

Pentru capitală și județe :

Pe unu anu (100 numere)..... lei 24
Pe șese luni (50 numere)..... lei 12
Linia de reclame și inserțiuni..... lei 2

In București, abonamentele nu se facu
de oțtu la administrația gیارului.

ADMINISTRAȚIA

75, Calea Victoriei, Tipogr. Conduratu, 75

SCRISORILE NEPLATITE SE REFUSA
ABONAMENTELE

INCEPU CU NUMERELE 1, 25, 50 ȘI 75.

Pentru străinătate :

Pe anu (100 numere) fr. 30
Pe șese luni (50 numere) > 15
Linia de anuciuri bani 30

Din districte, abonamentele se trămită prin
mandate postale.

— Diarul ă apare de două ori pe săptămână. — Redactore, KIO-PEC. — Administratore, Petrescu-C. —

Multa dragoste adesea slutesce copii; dar și multa peptănare în confecționare a legilor, le slutesce!

La 29 Decembre curinte, espirându un mare număr de abonamente, sunt rugați D-nii abonați, al căror abonament espiră, ca să bine-voiască a se grăbi a răspunde la apelul ce ne-am permis a le face, trimitându cât de urgent sumele ce vor strânge, pentru a regula și noi espedierea diarului celui în drept.

Administrațiunea.

D'ALE ȚILEI

Tot ce e mai important la ordina Țilei este chefu și veselie, pentru cine are, și răbdări prăjite, pentru cine n'are, adică pentru cine e la favoarea cucónei sórte.

Copii alergară cu traista dupe căpătată bolindețe; ómenii politici alérgă cu intrigile după favóre și... portofolii. Cei d'ântéiu strigară bună dimineța la moșu Crăciunú, poliliciei timpului strigă din bāerile stomacului: josú guvernulú actualú, căci duce țera la peire, fiind-că nu suntú ei sus și negreșitú, déca nu s'orú ridica mai curéndú să ducú pe copcă cu tóte forțele lorú electorale în care au probatú ca fără putere nu potú să aibă vieță.

Alt-fel „Pressa,” ca să apuce un colțu de portofoliu ministerialú, chiamo pe toți și tóte la concordie, și-apoi ținte pânză déca vei putea.

„Timpul,” ca mai ciapcân, se face că nu înțelege tocmai bine dragostea „Pressei” pentru a se uni, căci nu odată a fostú pacălitú.

„Răsboiulú,” nu vrea pacea cu nici un prețú, căci nu se póte deprinde cuconu Alecaché cu modestia, și cu cucóna onestitate; elú nu crede timpulú, sositú pentru pace, ci continue resbelulú care în curéndú se va declara mai în tótá Evropa. — Afară numai déca i'ați da presentú un portofoliú.

„Binele Publicú,” care încă nu a făcutú nici un bine publiculú, afară de punerea felinarelorú verđi și numere marí la unele din case pentru propagarea imoralității, aréță mare nemulțumire guvernulú de ađi, că, déca nu este ministru de interne și președinte nenea Gună călare pe prună, țera nu póte merge înainte, d'aceia facú opoziție nu mai ca să nu ajungă nici o-dată să facă binele publicú. Ce vrei, ađi cei ce vorú să specule publiculú, nu facú de câtú a vorbi de binele publiculú. Sărmâne publicú, când ai să te scapi de acești fațarnici farisei?

Așa dér, scopulú tuturorú este colaci; prin urmare fie-care țipă pentru colaci, colaci să li se dea ca să scăpămú de ei.

Ast-fel suntú lucrurile înăuntru.

În afară, Sultanulú primește pacea cu condițiune d'ași mări haremulú și nargheleaua. Elú, ca mulțămire de anulú nou, va da bacși ú câte o tipisie de pilafú și multe rahaturí celorú ce 'lú va scăpa de visurile ce'lú frământá la creeri.

Englesii va încheia pacea cu Af-

ganii, după ce nu va mai rămânea piciorú de Afgan, numai și numai pentru a întinde libertatea și civilizațiunea peste toți nerozii lumei.

Germania, ca să nu facă pe gustul socialistilorú, va pune pe popi să proclame republica universală în pușcării precum a proclamat'ó și Rusia celorú ce au muritú în resbelú.

Prin urmare toți au bune intențiuni și toți țintescú la același scopú: *Colaci!*...

Și noi avemú unú scopú, dér scopulú nostru este abonați mulți și sănătoși trăindú la mulți ani cu bine.

NOAPTEA CRECIUNULUI

(Dupé *Markel*).

Entr'ua nópte viscolósá un copil trecea plângénd, Gerul aspru-í înghețase corpul slab și tremurând.

Clopotele 'n acea nópte veseléu aerul trist
Căci vestéu cu maestate nóptea nasceri lui Crist.

Prin palate și colibe se serba în veselie
Țiua cea de mântuire, de părinți și de copii;

Nu mai singur orfelinul sta cu sufletu 'n tristatú,
Căci suspinu-í de dorere se perdea ne ascultat;

Și cu ochii plini de lacrimi ce 'nghețiau pe géna sa
Prin ninsóre și prin viscol calea tristá își urma.

Când, d'ua dată se opresce de mirare 'n mărmuritú...
Căci în fația-í se aréță un palat viu strelicit,

Unde 'n giurul unui arbor încercat de jucării
Vede úa lume strălucitá 'n cungiurată de copii.

Un moment atunci el uitá sóme, frig ce'a suferit.
Ș'admirând acea splendóre el se crede fericit.

„Mamă! mamă!” strigá 'n dată copilășul înghețat
Redicând genele-í ude către-al cerului palat.

Ah! trâmite-mi și tu mie din locașul tēu Ceresc
Vre-ú mândrá jucărie, vre un dar Dumnețesc!

De én dat'un somn copriunde pe sērmănul copilaș
Ce sburá către vecie la eternul sēu locașú.

Facia lui înseninată ca un angel adormit
Aréță că sus în ceruri Domnul lumei l'a priimit.

Aruncați-vé privirea părinți 'ndri fericiți,
Prin colibe și prin strade, și pre Crist înveseliți!

Egoismul este úa crimă când săracul sperá 'n voi;
Nu uitați că sunt în lume și surisuri și nevoi.

(Femeia Română) *M. Flehtenmacher.*

PASAREA MAEAȘTRA

I

Văgút'ați inbiți lectori pe strade și prin grădinii publice unú grecú cu úa cutie după gátú și cu unú scatiú într'ua colivie? feriți-vé de acelu grecú déca nu voiți să pățiți ce a pățit amicul nostru Gogu.

Gogu iubia și lacra rarú în Țilele nóstre era iubit de úa femeie frumoșá și plină de sicú. În casa lorú parcá răsărea sórele în totú d'a una, în menagiú lorú nu se pomenea norí și furtună; erau fericiți.

Intr'ua sēra Gogu plecă d'a casá cu iubita lui Ninița și se duse îm reună la grădina Union Suisse.

Orchestra care esecuta areile cele mai melodióse nu scotea resunete atât de armoniósó la urechile lui Gogu ca vocea Niniței lui care îi spunea riđtnd și veselindu-se multe și de tóte.

Ei nu se uitau în juru-le la costumele damelorú la mutrele cavalierilorú la multe și felurite incidente care se pe'r cú într'un locú de aglomerare nice chiar la scena unde se esecuta ce-va. Ei se uitau unulú în ochi altuia, se sorbeau cu privirea unulú pre altulú, citea în anima unulú altuia și le era destul. Póte fi úa fericire egalá cu aceia ce simte două anime care se iubescú și se înțelegú fără a avea nevoie d'a și-o spune pri- viú graiú ci numai privindu-se?

Nu, de sigurú nu.

II

Pre când se priveau unulú pre altul cu atáta duioșie auđirá la spatele lor úa voce régușitá care murmura:

— Pasărea máiaștrá, poftiți cuconițilorú să vé ghicească pasărea máiaștrá, care vé citește în trecutú și vé descopere viitorulú.

Ninița era fatá bună și iubitóre dar era superstițióșá și credulá; credea în cărți ca într'unú oracul, pre șarlatanii care jucaú rolul de ghicitori și cititori de stele îi precuia mai mult ca pre nisce sânti și pentru fermecátóre, vrăjítóre și descántátóre avea cea mai mare stimá și respect.

Ce femeie óre nu suferé de asemenea slăbiciuni? Cum auđi vocea șarlatanului, Ninița se întorse și chemá pe grecú

— Pentru ce'lú chemi? întrebá Gogu cam nemulțumitú.

— Voiú să'mi încercú noroculú, răspunse Ninița, dá'mi unú banú.

— Esci nemulțumitá de noroculú ce ai?

— Nu, dar voiú să sciú daca în adevérú mă iubesci.

— Te mai îndoesci?

— Nu, dar úa noué siguranță nu strică, dá-mi de unú banú.

— Nu'ți dáú

— Pentru ce?

— Pentru că tu esci credulá, cine scie ce'ți va spune acelu șarlatan și seninătatea de care ne bucurám acum se va transforma în furtună.

— Te asigur că nu.

— Ba da.

— Zéú nu, dá-mi banulú.

— Nu'ți dáú nimicú.

— Daca mă iubesci.

— Tocmai pentru că te iubescú și urá-cú gál-céva te refusú.

— Să sciú că mai supăratú. Dar ia stái, mi se pare că am găsit ce căutam; am dat d'unú banú în buzunarú; ei cu pasărea, vino încoa.

— Esci úa copilá fără minte Ninița.

— Ți e teamá să nu'ți descoper secretele.

— Îți spuneam éú că bate vântul a ceartá, iată că începutú adierele.

— Ți tu ce vrei éú o să'mi ghicescú noroculú.

— M'a chematú cucóna? întrebá greculú apropiindu-se de masá.

— Da, dá-mi unú biletú.

— Biulubița pasăre máeaștrá și fermecátá, díse greculú adresându-se cu unú ton de șarlatan spre pasăre, în care citești în trecut, presentú și viitorulú ca într'ua carte, ghicesce noroculú frumósei coconiței și spune-í aceia ce-í este scrisú.

Pasărea ciripi de două ori, își aplecă gátulú în josú spre cutie, întinse cioculú într'unú teancú de biletele așodate rōndú în cutie, îlú ridicá în susú și'lú dete în mána stăpánului sēu.

Greculú îlú, îlú dete Niniței și se duse iute la masa veciná căci avea omulú mușterii mulți și tóte reprezentatele secului frumosú care figuraú într'acea sérá în grădiná îlú chema spre a le ghici noroculú.

III

— Eram sigurá éú, strigá Ninița furiósá după ce citi biletulú; nu se putea amintéri; pentru aceia te opunea d-ta ca să nu'mi cercú noroculú.

— Dar ce fleacurí conține acelu biletú? întrebá Gogu cam cu ne astămpărú.

— Ce fleacurí? adevérulú Domnule.

— Adevérulú?

— Da adevérulú.

— Așú fi curiosú să'lú aflu.

— Ia nu te mai face indiferentú, ea fá bine și nu te mai masca cu chipulú de sântú.

— Dar nu te înțelegú.

— A! nu'ți mai placú d-tale blondele? negreșitú cafea cu lapte încăđitá! acum mi te înnebunesci după brunete?

— Ce blondá? ce brunetá?

— Citește monstrule, strigá cam tare Ninița virindu-í biletulú în ochi, și cel puțin rușinéđá-te.

— Să plecám d'ací draga mea, daca ai poftá de ceartá ca începutú lumea să se uite la noi ca la ursú și să ne șiușiuiască.

— Fugi, ți e frică?

— Nu, dar voiú să evitú scandalulú în public.

— Citește mai întâiú și vedí.

— Ce să citești? „Úa damá ce se să crede iubitá de unú bărbatú blond, e trădatá pentru úa brunetá.” Seráturá curatá.

— Ce secáturá? e adevérulú; mai e altú bărbatú blond care e iubitú de mine?

— Nu, celu pucinu așa credu.
 — Așa e, prin urmare eu sunt cea trădată de tine, ingrate ce ești.
 — Dar nu ești draga mea, te asigură că nu, îți jură că nu te-am înșelat cu nimeni.
 — Așa dicești toți bărbații.
 — Și voi femeile.
 — Acum îmi faci și reproșuri? mă miră că nu mă și bați.
 — Ei! te ai trecut cu gluma.
 — Spune-mi încă cum e acea... brună; e încă frumoasă?
 — Dar nici nu știu cine e și unde șade.
 — Amoriu incognito, de sigur că veți întâlni la Herestrău.
 — Nu îți mai răspund nimic, căci tu îmi ești vorbele pre dosu. Înțelege-mă uă dată creștino: nu știu cine e acea brunetă și nici c'am vădută de când sunt.
 — Ia auzi-lu cu ce îndrăsnelă minte! oh mamă, mamă!
 — Ia ascultă Ninișo, serios că tu puți temeii pe fleacurile ce îți a vîrit în cap acelu grecu afurisit?
 — Ce interesu are elu ca să îți înșele mușterii? nu mai tăgădui și spune-mi curat că mă înșelă fără rușine pe mine care pentru tine am sacrificat oferirile generalulu rusu.
 — Nu se știe.
 — Ce ai spus?
 — Nimic.
 — Gogule, ești un miserabilu.
 — Să plecăm Ninișo d'aci că ne facem de risul lumii.
 — Pe drum amu să îți scoți ochii.
 Plecară.

(Va urma).

SARADA

Duă părți ce mă compun
 D'o negare și-uă notă spun;
 Intregu deca m'afli căta.
 În numere m'afli afla.

CUVENTU TRIUNGIULAR

de

Ant. Dimitrescu

Rondulu anteuu, uă cetate biblică.
 Rondulu alu duoilea, unu nume bărbătescu.

FOIȚA GHIMPELUI

PRISONIERII CAUCASULUI

(URMARE)

— Ei bine fie; dute pentru două sute ruble; d'ér vei veni singuru și în trei zile.
 — Da singuru și în trei zile, îți dau cuvântul d'ér tu? mi lai datu maiorul e oșpele tău?
 — E oșpele meu ca și tine, din acestu minutu, și tu ai cuvântul meu.
 Și deteră mâna și alergă să caute pe maiorul, pe care el aduseră jumătate mortu de frig și de fome.
 În locu de a merge la Mosdok Ivan aflându că era mai agrupe de Tchervelienskaya-Staniza, unde se găsea uă gardă însemnată de cosaci, se duse acolo îndată.
 Nu avu nici uă greutate să adune suma ce era trebuincioasă.
 Bravii cosaci, din carii unii fuseră în nefericita afacere care a costat libertatea lui Kascambo, adunară cu grabă pentru a împlini rescumpărarea.
 În ziua hotărâtă, Ivan plecă în fine să libereze pe stăpânulu seu, d'ér colonelul care comanda garda, temându-se de vre-o nouă trădare, nu'i dete voie să se întorcă singuru, și, cu totă învoiala făcută cu Tchetchengul, el făcu să fie însoțit de câțiva cosaci.
 Acestă îngrijire trebuia încă să fie funestă lui Kascambo.
 Când gazda sea dări de departe lăncile casacilor se credu trădatu, și desfășurându îndată curagioasă sălbătăcie a națiunei se, duse pe Maior încă bolnavu pe acoperișul casei, el legă de un stălp, și se puse în fața lui cu carabina în mână:
 — Decă înaintăți, strigă el, când Ivan putea

Rondulu alu treilea, un număr turcescu, și Rondulu alu patrulea, uă literă.

Verticalicesce citind, găsimu același însemnări.

Aritmografu

de

D. M.—Galati

1, 2, 3, 4, 5, 6..... Unu rege în Europa,
 3, 1, 6, 4, 2, 1..... Uă legumă.
 1, 5, 1, 5, 1, 6..... Unu fructu.
 6, 4, 2, 4, 5..... Filosofu anticu.
 6, 1, 2, 4, 5..... Locu de adunare.
 5, 1, 6..... Unu organu alu omulu.
 6, 4, 3, 1..... Mobilieru orientalu.
 3, 1 } ...Note musicale.
 2, 1 }

PROBLEMA CAVALERULUI

de N. C. Rădulescu

du-	că	to-	mă	gând-	când	ne	flu
tă	de	din	nu	a-	a-	ne,	eu
cu	mă'n	n	cu-	in-	dis-	de	ti
un-	lo-	bes	di	sci-	de	te	pu
tă	a	lă	să	ri	spu-	lu-	ru'ți
pă	ma	ră-	ți	me	d'amo	mea	ne
u	ces-	a-	mu	trans	finit	cru-	in
cu-	dru-	vi-	că.	do-	in	pă-	ța

CUVENTU ROMPIC

de

G. Basarabescu

			1			
		8	2	7		
	8	7	3	9	7	
1	2	3	4	5	6	7
	7	9	5	10	7	
		7	6	7		
			7			

Rondulu anteuu orizontalu și verticalu, uă lite-

să 'l auză și luându la ochiu pe prizonierul seii, decă faceți unu pasu mai multu, impușcu creeru maiorulu, și mai amu cinc-d'ec de cartuze pentru dușmanii mei și pentru acelu care 'i aduce.

— Nu ești de locu trădatu, 'i strigă denșikul tremurând de viața stăpânulu seii, m'a silitu să viu însoțit; d'ér aducă cele două sute de ruble, și 'm' țină cuvântul.

— Să se depărteze cosacii, adăoga Tchetchengul, sau dau focu.

Kascambo însuși rugă pe oficeru de a se retrage.

Ivan urmă cătu-va detașamentul și reveni singuru; d'ér bănuitorul tâlharu nu'i dete voie să se apropie.

Elu făcu să numere rublele la uă sută de pași de casă pe cărare, și 'i porunci să se depărteze.

Când 'i luă, se întorse pe acoperiș și se aruncă la picioarele maiorulu, cerându ertăciune și rugându 'l să uite relele tratări de care a fostu silitu, dicea el, să facă cercare pentru a proba siguranța sea.

— 'Mi voiți aminti numai, răspuse Kascambo, că 'ți amu fostu oșpe, și că 'ți-ai ținutu cuvântul; d'ér înainte de a 'm' cere ertăciune, desfă-mă de legături.

În locu de a 'i răspunde, Tchetchengul, vădându pe Ivan că vine sări de pe acoperământu și dispăru ca fulgerul.

În aceiași di, bravul Ivan avu plăcerea și gloria de a readuce pe stăpânulu seii în staulu amicilor seii, carii nu mai nădăjduiau să 'l revadă.

Acela care a culesu acestă anecdotă, trecându câte va luni, la Legorievski, în timpul nopței înainte unei mici case de uă frumoasă aparență și foarte luminată cobori din trăsura sea și se apropie de o ferestru spre a privi unu balu prea animat care se făcea în etagiul de jos.

Unu ténér sub-oficeru, privia asemenea cu bă-

ră; asemenea alu duoilea, uă speță de șerpe; alu treilea, ce-va trebuinciosu; alu patrulea, un rege anticu; alu cincelea, adjectiv; alu șeselea, unu nume de femeă și alu șeptelea, uă vocală.

DESLEGARI

Sarada din numărulu trecut e: *Cor-an*; cuvântulu patratu:

R A C A R
 A R A M A
 C A P A C
 A M A R A
 R A C A R

Inscripțiunea curioasă: *Ura să trăiască patria d'impreună cu Maria Sea Carol I. d'impreună cu regina noastră Elisabeta. Logografu: T-aur; aritmografulu sinonimă: p'ér, corn, porumb, broasca etc.*

éru aritmografulu rombicu:

			K			
		K	A	D		
	K	I	R	I	A	
K	A	R	P	A	T	I
	D	I	A	N	A	
		A	T	A		
			I			

Au trimis deslegarea exactă a aritmografulu patratu D-șora *Cleopatra Presnianu, Buzeu*.— D-nu *Teranu, Focșani*.

POSTA REDACȚIUNEI

Domnilor care ne trimetă șarade, logografe etc. Îi anunțăm că, deca ne trimete bucată pentru partea recreativă, ce ne trimite noă, să nu trimetă și altor redacțiun.

D-ii **Gogu**, loco.— Vă mulțumim pentru cele trimise. Deca aru mai fi, n'aru strica.

D-ii **I. G. Isvoranu, T.-Severin**.— Ne pare bine că v'afli unitu cu părerea mea. Vedeți, mai scormoniți prin.... ca să mai dați la lumina, prin...., cea ce veți face.

gare de sémă aceia ce se petrecea în năuntru apertamentulu.

— Cine da balu? el întrebă călătorul.
 — Domnul maior care se însoră.
 — Si cum se chiamă domnul maior?
 — Se chiamă Kascambo.

Călătorul, care cunoștea simpla istorie a acestu oficeru se ferici că a cedat curioșității sale și 'l rugă să 'i arate pe noul însurat, care, vesel de plăcere uita în acestu momentu pe Tchetcheng și crușimea lor.

— Arate 'm, te rog, adăoga el, și pe bravul denșik care 'l a liberat.

Sub oficerul, după ce îngăuă cătu-va, 'i răspunde:

— Sunt eu.

Îndoit surprinsu de întâlnire, și mai mult încă de a 'l găsi așa ténér, călătorul el întrebă de etate.

Nu isprăvise încă al douădecilea anu al etăței se, și primise uă gratificațiune cu gradul de sub-oficeru, ca resplăta a curagiului și credinței se, Acestu bravu ténér, după ce împărțise cu bună voință nenorocirele stăpânulu se, și 'i dedese viața și libertatea, se bucura acum de fericirea de a vedea nunta pe ferestre.

D'ér pe când streinul îi mărturisea mișcarea sea de-a nu 'l vedea făcându parte din sərbătore, clasându din acestu punctu pe vechiulu se stăpân de ingratu, Ivan 'i aruncă uă căutătură chiorșă și intra în casă, fluierându cantecl: *Hai luli hai luli*.

În dată după acea se aretă în sala balulu, și curiosul se sui în trăsura, încântat că n'a primit uă lovitură de secure în cap.

Tradusă din limba Francesă, de *Const. Gh. Hristodorescu*.

FINE.

— Năvală pe elle fraților, căci asti părinți nu prea aū grije de noi!
— Bună dimineța la moșu Crăciunū, ne dați ori nu ne dați!...